

Arrest

nr. 86 648 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Singaporese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van hun zoon X, op 24 november 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, van 21 oktober 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 december 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die loco advocaat N. BIELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In hoofde van verzoeker werd de thans eerste bestreden beslissing genomen, die luidt als volgt :

„In uitvoering van artikel 51 § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring van inschrijving, aangevraagd op 10-05-2011 door L. R. H. J. M., geboren te (...) op (...), onderdaan van Nederland, geweigerd.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te vertaten-binnen de 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene heeft de aanvraag gedaan als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (artikel 50 § 2, 4° van het K.B. van 08/10/1981).

Om zijn aanvraag te ondersteunen heeft hij een arbeidsovereenkomst voorgelegd die op 14/03/2011 werd gesloten tussen betrokkene en 'Hans Teeuwen Producties B.V., gevestigd te Amsterdam. Het dienstverband werd aangegaan voor de periode van 15/03/2011 tot en met 30/09/2011.

Hij legt eveneens de loonstroken voor van maart, april en mei 2011 (netto maandelijks inkomen bedroeg 1417,13 €).

Vermits de tewerkstelling van betrokkene inmiddels is beëindigd beschikt hij niet meer over de inkomsten die voortvloeien uit deze arbeidsactiviteiten.

Anderzijds heeft betrokkene niet aangetoond dat hij over andere middelen van bestaan beschikt.

Er kan derhalve niet gesteld worden dat betrokkene voldoet aan de bepalingen van artikel 40 § 4, 1ste lid, 2° en 2de lid van de wet van 15/12/1980 dat stipuleert dat betrokkene over voldoende en regelmatige inkomsten dient te beschikken om te voorkomen dat hij gedurende zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend.

In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddeelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

Betrokkene heeft zijn echtgenote en minderjarig kind ten laste.

Het geheel van de documenten in het dossier laat niet toe betrokkene in het bezit te stellen van de verklaring van inschrijving."

In hoofde van verzoekster werd daaropvolgende de tweede bestreden beslissing genomen; luidend als volgt :

"In uitvoering van artikel 52 § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, ingediend op 05-09-2011 door R. C. C. L., geboren te Singapore op 15.02.1971, onderdaan van Singapore, geweigerd.

EN

In uitvoering van artikel 51 § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring van inschrijving, aangevraagd op 05-09-2011 door L. M. R. geboren te (...) op (...), onderdaan van Nederland, geweigerd.

Aan betrokkenen wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binen de 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Aan de echtgenoot / vader, L. R. H. J. M., in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd het verblijf van meer dan 3 maanden geweigerd op 21/10/2011.

Bijgevolg kunnen ook betrokkenen niet toegelaten worden tot een verblijf van meer dan 3 maanden, zoals bepaald in artikel 40bis § 2,1^o en 3° van de wet van 15-12-1980.

Het recht op verblijf wordt derhalve ook aan betrokkenen geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het derde middel is afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het wordt uiteengezet als volgt:

“Dat verweerster door haar beslissing tevens het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Dit beginsel houdt onder meer in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken.

Dat de Raad van State al meermaal geoordeeld heeft dat de overheid haar beslissing op een behoorlijke wijze dient voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS, 02.02.2007, nr. 167.411; RvS 14.02.2006, nr. 154.954).

Door op 21.10.2011 te redeneren dat verzoeker niet meer werkte en dat terwijl de documenten dienaangaande reeds ingediend waren op 10.05.2011 en zonder de vraag te stellen of er intussen een verlenging van overeenkomst of eventueel een andere arbeidsovereenkomst was, schendt de overheid overduidelijk haar zorgvuldigheidsplicht.

Temeer daar verzoeker aantoont dat hij wel degelijk nog steeds werkte op 21.10.2011 (stuk 5).

Dat dit middel dan ook gegrond is.”

2.2. De verwerende partij repliceert bij verwijzing naar de repliek op de andere door verzoeker aangevoerde middelen, dat aangezien de arbeidsovereenkomst niet meer geldig was op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, zij niet onzorgvuldig heeft gehandeld, dat verzoeker haar nooit heeft ingelicht over de nieuwe arbeidsovereenkomst die hij thans voorlegt, zodat er bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening mee kon worden gehouden en dat verzoeker onmiskenbaar de mogelijkheid heeft gehad om alle nodige overtuigingsstukken neer te leggen bij zijn aanvraag, of binnen de drie maanden erna.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, van Nederlandse nationaliteit, op 10 mei 2011 een aanvraag van een verklaring van inschrijving deed als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Het wordt niet betwist dat hij daarbij een arbeidsovereenkomst voorlegde en een aantal loonstrookjes.

In de bestreden beslissing wordt thans verwezen naar deze arbeidsovereenkomst maar wordt gesteld dat deze overeenkomst inmiddels werd beëindigd, verzoeker dus niet meer beschikt over inkomsten die voortvloeien uit deze arbeidsactiviteiten en niet heeft aangetoond dat hij over andere middelen van bestaan beschikt.

De arbeidsovereenkomst waarvan sprake had betrekking op de periode van 15 maart 2011 tot en met 30 september 2011 en liep dus, op het ogenblik dat verzoeker zijn aanvraag indiende op 10 mei, nog meer dan 4 maanden. Het klopt inderdaad dat de termijn van de overeenkomst was verstreken op het ogenblik dat de thans bestreden beslissing werd genomen, maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij al een nieuwe arbeidsovereenkomst zou voorleggen zolang de geldingsduur van deze die hij wel had aangebracht niet was verstreken. Het standpunt van de verwerende partij in de nota dat verzoeker onmiskenbaar de mogelijkheid heeft gehad om alle nodige overtuigingsstukken neer te leggen bij zijn aanvraag, of binnen de drie maanden erna, is dan ook niet dienstig te noemen : verzoeker legde bij zijn aanvraag een geldige arbeidsovereenkomst neer die ook na de termijn van 3 maanden nog geldig was. Een en ander klemmt des te meer nu verzoeker niet kon weten wanneer precies zijn aanvraag zou worden beoordeeld door de bevoegde instanties en hij nooit werd gevraagd om recente informatie te verstrekken over de al dan niet verlenging van de overeenkomst. In de geschetste context en mede gelet op het feit dat in de bestreden beslissing werd gesteld dat in het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, kon de verwerende partij er niet zonder meer van uit gaan dat verzoeker niet voldeed aan de bepalingen van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de Vreemdelingenwet dat stipuleert dat betrokkene over voldoende en regelmatige inkomsten dient te beschikken om te voorkomen dat hij gedurende zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Het middel, gestoeld op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, is dan ook gegrond.

2.4. De verzoekende partijen stellen verder dat de tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster en haar zoon, rechtstreeks voortvloeit uit de eerste bestreden beslissing en daarom ook moet worden vernietigd. Zij kunnen hierin worden bijgetreden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, van 21 oktober 2011 worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS